

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen ügy felperesei, akiket valamennyien 2004. május 1-je előtt vettek fel, mint az ezen időpontot megelőzően kiírt versenyvizsgák sikeres résztvevőit, vitatják az abból a tényből eredő állítólagos hátrányos megkülönböztetést, hogy – a személyzeti szabályzatot módosító 723/2004/EK, Euratom tanácsi rendelet XIII. mellékletének 12. cikkének megfelelően – besorolási feltételeik különböznek ugyanezen versenyvizsgáknak a személyzeti szabályzat e módosítását megelőzően felvett sikeres résztvevőitől.

Igények alátámasztására a felperesek felhozzák:

- az egyenlő bánásmód elvének sérelmét,
- a személyzeti szabályzat 31. cikke (1) bekezdésének és 29. cikke (1) bekezdésének sérelmét,
- a személyzeti szabályzat 5. cikke (5) bekezdésének megsértését,
- a bizalomvédelem elvének megsértését.

A felperesek e tekintetben úgy ítélik meg, hogy a közösségi ítélkezési gyakorlatból következőleg ugyanazon versenyvizsga sikeres résztvevői hasonló helyzetben vannak, ezért ugyanolyan elbánásban kell részesülniük. Ezen kívül jelentkezésüket azon versenyvizsgák kiírásában foglalt valamely betöltetlen álláshelyre való felvételük végett nyújtották be, amelyeken megfeleleltek. Ezért ésszerű várakozást táplálhattak aziránt, hogy azon versenyvizsgák kiírásában rögzített álláshelyekre és besorolási fokozatokkal veszik fel őket, amelyeken megfeleleltek.

**Carlos Andrés és társai által Európai Központi Bank ellen
2005. március 21-én benyújtott kereset**

(T-131/05. sz. ügy)

(2005/C 132/58)

(Az eljárás nyelve: francia)

Carlos Andrés (lakóhely: Majna-Frankfurt) és 8 társa, képviselik: Georges Vandersanden és Laure Levi ügyvédek, 2005. március 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Központi Bank ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a felperesek 2004. júliusi illetményelszámolását,
- kötelezze az alperest kártérítésként a felperesek által vásárlóerejük 2001. július 1. óta bekövetkezett csökkenése folytán elszenvedett kár megtérítéséül felperesenként 5 000 euró, valamint 2001. július 1-től 2002. június 30-ig 1,86 %, 2002. július 1-től 2003. június 30-ig 0,92 % és 2003. július 1-től 2004. június 30-ig 2,09 % illetményemelésnek megfelelő illetményhátralék, és az illetményhátralékok összegére az esedékességüktől a tényleges kifizetésükig járó kamat alkalmazásával történő megfizetésére. A kamatot az Európai Központi Bank által az érintett időszakra az elsődleges refinanszírozási műveletekre megállapított kamat két százalékpontos növelésével kell számítani,
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen ügy tárgya a felperesek 2004. júliusi illetményjegyzékén szereplő illetményemelés, melyet az Európai Központi Bank (EKB) alkalmazottaival való egyeztetési kötelezettség és az illetmények általános kiigazításának a szociális partnerek által kötött megállapodásban („memorandum of understanding”) szereplő számítási módszerei megsértésével állapítottak meg. A felperesek azt is kifogásolják, hogy vitatott, az Elsőfokú Bíróság T-63/02. sz. Cerafogli és Poloni kontra EKB ügyben 2003. november 20-án hozott ítélete (EBHT-KSZ 2003., IA-291. és II-1405. o.) folytán alkalmazott emelés nem a 2001., 2002. és 2003. évekre visszamenő hatállyal történt.

Kérelmük alátámasztásául a felek a következőkre hivatkoznak:

- az alkalmazási feltételek 45. és 46. cikke, a „memorandum of understanding”, valamint a gondos ügyintézés elvének megsértésére,
- az indokolási kötelezettség megszegésére, valamint nyilvánvaló mérlegelési hiba megállapíthatóságára. E tekintetben kifejtik, hogy a bank által az illetményemelés arányára vonatkozó javaslat igazolására készített táblázatok a számítási módszerek hibás alkalmazásának eredményei,
- a bizalomvédelem elvének megsértésére.